

A black and white photograph of Virgilio Giotti, an elderly man with a wrinkled forehead, wearing a dark cap, a dark suit jacket, a white shirt, and a dark tie. He is looking slightly to the right with a thoughtful expression. His right hand is raised, holding a dark, round object, possibly a cigar or a small fruit, between his fingers. The background is a plain, light-colored wall.

Apunts inútils

Virgilio Giotti

Textos
d'Anna de Simone
i Claudio Magris

Traducció
d'Anna Casassas

Calligraf

Apunts inútils

Virgilio Giotti

Textos
d'Anna de Simone
i Claudio Magris

Traducció
d'Anna Casassas

Calligraf

Apunts inútils
Virgilio Giotti

Edicions Cal·lígraf
Figueres, 2014

Primera edició- octubre 2014

Títol original
Apuntni inútili
Il Ramo d'Oro Editore
Trieste, 2007

La publicació d'aquesta obra ha rebut el suport de l'Associació LiberPress i la Diputació de Girona.

La traducció d'aquesta obra ha rebut el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.



Publicació
Edicions Cal·lígraf, SL
Monturiol, 2, 1r 1a
17600 Figueres
Tel. (0034) 615 261 764
www.edicionscalligraf.com
info@edicionscalligraf.com

Disseny de la col·lecció
Jaime Vicente

Maquetació
Kame editors

Imatge de la coberta
Virgilio Giotti, fotografia de Biagio Marin a l'hivern de 1942
© Il Ramo d'Oro Editore - Trieste

Impressió
DC PLUS, Serveis Editorials

ISBN
978-84-942994-2-1

Dipòsit Legal
GI-1566-2014

(c) del text
Il Ramo d'Oro Editore

(c) de la traducció
Anna Casassas, 2014

(c) d'aquesta edició
Edicions Cal·lígraf, SL

Queda rigorosament prohibida, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, la reproducció parcial o total d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procediment, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic. Les infraccions d'aquests drets es troben sotmeses a les sancions establertes a les lleis.

Índex

<i>Introducció</i>	13
Anna de Simone	
<i>Apunts inútils</i>	29
Virgilio Giotti	
<i>Als meus fills morts</i>	83
Virgilio Giotti	
<i>Un breviari laic de pietas i poesia</i>	87
Claudio Magris	

Apunts inútils

Dimarts 29 de gener, per la carta d'un soldat que va estar empresonat amb ell, vaig saber que en Paolo és mort. Va morir de malaltia (de broncopneumònia, diu la carta) i això devia passar de seguida un dels primers mesos del 1943. I així va acabar el meu estimadíssim fill, amb vint-i-vuit anys, esclafat entre les seves dues pàtries.

Havia fugit de la pàtria italiana, que l'havia baquetejat d'ençà dels divuit anys, i la pàtria russa materna el va rebutjar, només va saber donar-li la terra de la sepultura.

La notícia de la seva mort em va sorprendre, no me l'esperava. Va ser un moment d'angoixa. Avui, tres dies després, em sembla que m'hi he resignat. Potser és el cor que encara no hi creu.

1.2.46